

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Στις 13 Απριλίου ολοκληρώνεται το πανηγύρι που έχει στηθεί το τελευταίο διάστημα στους πανεπιστημιακούς χώρους, με τη διεξαγωγή των φοιτητικών εκλογών. Οι κάθε λογής (και χρώματος) συλλέκτες ψήφων προσπαθούν να μας πείσουν για το... δίκιο των διεκδικήσεών τους και το... αγαθό των προθέσεών τους. Πάρτι, μουσικές, κομματικές οδηγίες για προσέλκυση ψηφοφόρων και άφθονο χαρτομάνι συμπληρώνουν το προεκλογικό σκηνικό. Ποιες είναι, όμως, οι δομές που ενισχύονται και οι "αξίες" που προωθούνται μέσα από τις φοιτητικές εκλογές;

Μέσα από κάθε εκλογική διαδικασία προωθείται και ενισχύεται η αντιπροσώπευση και η διαμεσολάβηση. Δημιουργείται στη συνείδηση των ανθρώπων (και στην προκείμενη περίπτωση των φοιτητών) η πεποίθηση ότι δε μπορούν να καθορίσουν οι ίδιοι την τύχη των ζώων τους και ότι γι' αυτό απαιτείται κάποιος "ειδικός", κάποια "αυθεντία". Και εδώ αναλαμβάνουν έργο οι πολιτικάντηδες-κομματικοί εκπρόσωποι σε κάθε σχολή, οι οποίοι επιζητούν την ψήφο για να διεκδικήσουν ή να ενισχύσουν μία θέση εξουσίας στα διοικητικά όργανα του πανεπιστημίου (π.χ. στο διοικητικό συμβούλιο). Είναι τα αυριανά αφεντικά, τα μελλοντικά μέλη του κοινοβουλίου, αυτοί που θα αποτελέσουν συστατικά υποκείμενα της δομής του κράτους.

Οι φοιτητικές εκλογές σε καμία περίπτωση δε μπορούν να ιδωθούν ξέχωρα από τις βουλευτικές εκλογές. Το πανεπιστήμιο, ως ένας κοινωνικός χώρος που παράλληλα αποτελεί το ισχυρότερο ιδεολογικό όπλο του κράτους, αποτελεί πρόσφορο έδαφος για τη δημιουργία συνειδήσεων, αλλοτριωμένων και υποταγμένων σε κάποιους πρωτοπόρους και αρχηγούς. Ο άνθρωπος εκλαμβάνεται ως αντικείμενο, είναι απαραίτητος μόνο και μόνο για να ψηφίσει κάποιον κομματικό εκπρόσωπο. Κάθε έννοια ζωής και αξιοπρέπειας καταρρακώνεται.

Η εκλογική διαδικασία εξυπηρετεί διττό ρόλο. Αφενός τη δημιουργία της εντύπωσης της συμμετοχής σε συλλογικές διαδικασίες και αφετέρου την καλλιέργεια της αδιαφορίας και της αδράνειας. Η "συμμετοχή", μέσα στα πλαίσια της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, περιορίζεται σε μία (άντε και δύο φορές) το χρόνο. Βέβαια, ανάλογα με τις συνθήκες, μπορεί να μη συμβεί ούτε αυτό. Και φυσικά, δε πρέπει να ξεχνάμε ότι, αν οι εκλογές μπορούσαν να αλλάξουν τα πράγματα, σίγουρα θα κηρύσσονταν παράνομες!

Απέναντι σε όλα αυτά, ακολουθούμε το δρόμο της αντίστασης και της αξιοπρέπειας. **Καλούμε σε εκλογική απεργία και προτάσσουμε την αυτοοργάνωση των αναγκών και των επιθυμιών μας.**

Η εκλογική απεργία αποτελεί μία πρώτη πράξη αντίστασης στο υπάρχον καπιταλιστικό σύστημα και το κράτος, είτε εκφράζεται με το άκυρο, είτε με τη συνειδητή αποχή. Αυτοοργάνωση των ζώων μας σημαίνει συνέχεια και από κοινού δράση για να πραγματώσουμε τα όνειρά μας. Σημαίνει σεβασμός στον άλλο, συνδιαμόρφωση, αλληλεγγύη και σύνθεση, μέσα από την άμεση επικοινωνία και συνεύρεση. Χωρίς ιεραρχίες, χωρίς αυθεντίες.

Ο αγώνας για έναν κόσμο ελεύθερο, χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση, χωρίς κράτη και σύνορα, δε διαμεσολαβείται και δεν εκπροσωπείται από κανέναν. Αρνούμαστε το ρόλο της μαριονέτας, που μας επιφυλάσσουν. Να πάρουμε τις ζωές στα χέρια μας!

ΑΚΥΡΟ-ΑΠΟΧΗ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΝμαώςιξόΩ απύ -ήμτειο

